

того часу, а саме: німецькі друкарські верстати, привезені з Лейпцигу власноруч С. Кульженком, які працювали на парових двигунах, що сприяло підвищенню продуктивності друку. Також С. Кульженко був одним із ініціаторів створення школи для підготовки кваліфікованих фахівців як для власної друкарні, так і для поліграфічної справи Києва загалом.

Отже, як стати майстром друкарської справи за Стефаном Кульженком? Прискіпливість, творчий підхід та цілковита відданість своїй роботі, застосування нових технологій — ось секрет київського друкаря.

УДК 655.51

© **Юлія Терпільовська**, студентка 2-го курсу, ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського, м. Київ, Україна, 2020 р.

Науковий керівник: О. В. Зоренко, канд. техн. наук, доц., ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського

ІСТОРІЯ НАЙЗАГАДКОВІШОГО РУКОПИСУ

The history of the origin of the ancient book 'The Voynich MS' was investigated and analyzed, and were realized all theories concerning the decryption of the manuscript.

Поліграфічна промисловість має тривалий і складний шлях розвитку. Без досягнень минулого неможливий був би високий рівень сучасних технологій і техніки друкарства. Здавалося б, що вже всі таємниці розкриті, але навіть зараз є незрозумілі аспекти.

Одним з них є рукопис «Манускрипт Войніча», що є таємничою книгою, написаною невідомою мовою [1]. Сучасна наука в змозі довести, що зміст книги має сенс, але поки що розшифрувати те, що було написано божевільним середньовічним алхіміком не вдалося [2]. Свою назву манускрипт отримав на честь антиквара Вільфріда М. Войніча, який виявив книгу в 1912 році в Італії.

Войнич звернув увагу на дивний рукопис, де були незрозумілі малюнки й текст [3]. До книги додавався аркуш латинкою, в якому повідомлялося, що книга, імовірно, належить перу Роджера Бейкона — відомого середньовічного алхіміка. Войнич вирішив, у книзі — зашифровані алхімічні записи вченого, і витратив багато років у спробах розшифрувати їх, але все було марно [4]. Навіть геніальний Вільям Фрідман, що зламав японські дипломатичні коди під час Другої світової війни, не впорався. Після смерті дружини Войніча манускрипт ще трохи помандрував, а в 1969 році книгу та весь архів, що з нею пов'язаний, подарували Їльському університету, де все це і зберігається донині [5].

Література

1. A preliminary analysis of the botany, zoology and mineralogy of the Voynich Manuscript / Arthur O. Tucker, Rexford H. Talbert. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://cms.herbalgram.org/herbalgram/issue100/hg100-feat-voynich.html?ts=1582659205&signature=91c0007f868f50a20348dde8c9ab3a09>.
2. The curse of the Voynich: the secret history of the world's most mysterious manuscript / Nicholas John Pelling, 2006, С. 230. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://ezokusi.files.wordpress.com/2014/05/the-curse-of-the-voynich-the-secret-history-of-the-worlds-most-mysterious-manuscript.pdf>.
3. Decoding Anagrammed Texts Written in an Unknown Language and Script / Bradley Hauer, Grzegorz Kondrak, 2016. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.aclweb.org/anthology/Q16-1006.pdf>.
4. Analysis of letter frequency distribution in the Voynich manuscript / Grzegorz Jaskiewicz, 2011, С. 250–261. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.deepsky.com/~merovech/voynich/voynich_manchu_reference_materials/PDFs/CSP2011_250.pdf.
5. The Voynich manuscript / [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.voynich.nu/index.html>.

